

ning, lige så lidt som apotekeren kan opnå kompensation for indtægtsnedgang som følge af udefrakommende begivenheder.

Under hensyn til, at såvel etablerings- som driftsomkostningerne ved en apoteksfilial som nævnt er lavere end de tilsvarende omkostninger ved et selvstændigt apotek, stiller en økonomisk forsvarlig drift af en filial ikke samme krav til befolkningsunderlag m.v. som et egentligt apotek. En filial vil derfor eksempelvis i et område, der er inde i en kraftig befolkningsudvikling, kunne etableres på et tidligere tidspunkt end et egentligt apotek. Dersom det senere skulle vise sig, at apoteksfilialen omsætningsmæssigt m.v. giver grundlag for omdannelse til et selvstændigt apotek, vil det efter ministeriets opfattelse kunne virke urimeligt, om dette skal afvente apotekerens afgang, det vil sige måske 20 år. I sådanne tilfælde, der ikke forventes ofte forekommende, vil den apoteker, der driver moderapoteket, efter lovforslagets § 22 havde fortrinsret til bevillingen til det nye selvstændige apotek.

Det er – som det også er anført i bemærkningerne til lovforslaget – ikke hensigten at flytte rundt med filialer fra et apotek til et andet. Det forventes da også, at enkelte opståede sager vil kunne løses i mindelighed. Indenrigsministeriet mener imidlertid at burde fastholde de overordnede hensyn, refereret ovenfor, som et rimeligt modstykke til, at der med apotekerbevillingen sikres en eneret til lægemiddeldistribution og en indtægtsudligning.

Der henvises for så vidt angår afgifts/tilskudssystemet til bemærkningerne til kapitel 12 og til, at der vil blive etableret en ændring i afgifts-/tilskudsberegningen for så vidt angår apoteksfilialer, der indebærer en økonomisk lettelse for den apoteker, der driver apoteksfilial. Videre henvises til, at en apoteker efter lovforslaget vil få adgang til fuldt ud at afskrive ikke afskrevne aktiver vedrørende apoteksfilialen, hvis denne på et senere tidspunkt omdannes til et selvstændigt apotek med en anden bevillingsindehaver eller flyttes til et andet apotek.

ad § 5, stk. 3

Ved oprettelse af nyt apotek eller apoteksfilial eller ved flytning af apotek eller apoteksfilial vil beslutninger om enhedens nøjag-

tige fremtidige placering inden for den fastsatte rayon som hidtil normalt tilkomme apotekeren. Den af apotekeren valgte beliggenhed skal dog fortsat godkendes af indenrigsministeren, jfr. lovforslagets § 5, stk. 1 og 2, idet erindres, at ansvaret for rimelig geografisk fordeling af apoteksenhederne påhviler indenrigsministeren.

Undtagelsesvis kan oprettelsen af et apotek eller en apoteksfilial være bestemt ud fra sådanne specielle hensyn til apoteksservicen i et område, at formålet med oprettelsen kun tilgodeses, hvis apoteket placeres et bestemt sted. Der kan eksempelvis være tale om at fastlægge beliggenheden til et indkøbscenter, et trafikknudepunkt eller en bestemt side af en stærkt trafikeret vej.

Indenrigsministeriet mener ikke generelt at kunne afvise, at en beslutning om et apoteks bestemte placering indebærer, at apotekeren kan komme til at betale en højere husleje end ved en anden placering. I de formentlig overordentlig få tilfælde, hvor bestemmelsen kan tænkes bragt i anvendelse, vil de specielle omstændigheder, der begrunder kravet om en bestemt beliggenhed, imidlertid ofte sikre apotekeren en omsætning, som ellers vil være usikker. Det vil derfor næppe være muligt nøjagtigt at opgøre, om og i givet fald hvor meget kravet om apotekets beliggenhed har påvirket apotekets samlede økonomi.

Også uden et egentligt påbud om en bestemt beliggenhed vil en apoteker rent faktisk ofte være i den situation, at han må overtage eller placere apoteket i uforholdsmæssigt dyre lokaler, enten fordi der ikke findes egnede lokaler, eller fordi han finder, at de dyre lokaler giver en bedre beliggenhed og dermed bedre indtjeningsmuligheder.

Indenrigsministeriet finder det på denne baggrund ikke rimeligt at indføre en refusionsordning for de her omhandlede tilfælde, der ligger ud over den i lovforslaget foresatte refusionsordning. Efter denne refusionsordning yder staten et vist tilskud til apotekere, hvis husleje i et kalenderår har udgjort en højere andel af apotekets omsætning end gennemsnittet for samtlige apotekere i det foregående kalenderår.

ad § 20, stk. 1

Efter lovforslagets § 20, stk. 1, meddeles apotekerbevilling af indenrigsministeren. Be-